

Publicerad 2012-11-27 22:37 av celloviolin

I ödmjukhet

Jag hade en gång vingar
de bar mig över okända hav
jag ville aldrig landa,
och då jag flög föll guldsoff ned

Jag hade en gång en krona
den satt som gjord av bomull
runt mitt kvinnohuvud

Den föll i bitar
och då du gick över mina marker
skar du dig i fötterna

Du såg mig inte

Mina vingar är förruttnade
jag begravde dem i din trädgård

-Så,

Jag fick börja om från början
med att lära mig att gå

I ödmjukhet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren celloviolin med Poeter.se id #43079 innehar upphovsrätten